

Februari 2016

Tovenaarsleerling

De graaicultuur bij de geprivatiseerde woningcorporaties (leve de marktwerking!) is enorm. Boegbeeld hiervan is natuurlijk bestuurder Hubert Möllenkamp met zijn miljoenenzwendel en maserati. In 2009 onthulde het TV-programma NOVA dat meerdere woningcorporatiebestuurders gouden handdrukken van 700.000 euro ontvingen. En nu blijkt dat ook Oisterwijk daarin niet achterblijft. Voormalig topman Hans Hulsbosch van woningcorporatie Leystromen is na zijn ontslag nog ruim twee jaar doorbetaald als 'adviseur'. Daarna kreeg hij ook nog eens een ontslagvergoeding van 450.000 euro.

In totaal streek de ex-topman daardoor ruim 6,5 ton op. Dat meldde RTL Z op basis van eigen onderzoek. Leystromen wilde eigenlijk de maximale ontslagvergoeding van 75.000 euro die geldt onder de Wet normering topinkomens betalen maar de kantonrechter verbood dat. Voorzitter van de raad van toezicht Jan Arie Scholten noemt het tegen RTL Z 'vreselijk sneu' dat de corporatie zoveel geld kwijt was. 'Ik wil niet zeggen dat we er slapeloze nachten van hebben gehad, maar we hebben het geld met pijn in het hart betaald. Wij zijn ons zeer bewust dat wij werken met het geld van de huurders'.

Je zou dan vervolgens bij Hans Hulsbosch enige deemoed verwachten, maar in het *Brabants Dagblad* reageert hij verongelijkt: 'Ik moet over die bedragen wel gewoon belasting betalen'. Tja, dat zou er nog bij moeten komen ook, dat de heer Hulsbosch vrijgesteld werd van het betalen van belastingen.

Het woningbouwbeleid heeft in Oisterwijk in het verleden altijd schimmig plaatsgevonden. Decennialang regelde wethouder volkshuisvesting Jan Wolfs alle zaken met de voorzitter van de woningbouwvereniging Jan Wolfs. Inderdaad, één man met twee (grote) petten. Pas in 1990 kreeg de woningbouwvereniging een eigen directeur in de persoon van Hans Hulsbosch. Een aimabele man, maar in bestuurlijk opzicht nam hij veel over van zijn voorganger Wolfs.

Toen in Pannenschuur IV de woningbouwvereniging een dertigtal huizen mocht bouwen voor huurders, om zo de doorstroom te bevorderen, dacht Hulsbosch ook voor zichzelf wel een woning te kunnen regelen. Pas toen het gemeentebestuur uitdrukkelijk kenbaar maakte dat zo iets niet kon, maakte hij pas op de plaats. Maar vervolgens

kreeg hij een veel beter aanbod. De gemeente zat al lang met een rotte kies in het centrum van Oisterwijk: de zwaar vervuilde grond van garage Bosmans aan de Burg. Verwielstraat. Daarnaast had de gemeente nog iets goed te maken met Bouwbedrijf Verhoeven dat compensatie moest krijgen voor een niet doorgegangene transactie met de gemeente. Voor een symbolisch bedrag mocht Verhoeven de gemeentegrond kopen van garage Bosmans, terwijl de gemeente opdraaide voor de tonnen kostende sanering van de vervuiling. Bouwbedrijf Verhoeven beschikte zo over een gratis bouwkaavel in het hartje centrum van Oisterwijk. En laat dit bouwbedrijf Verhoeven nu uitgerekend de huisaannemer zijn van de woningbouwvereniging. U raadt het al, wie kwam er te wonen in het op die grond gebouwde grote pand, inderdaad: directeur Hans Hulbosch.

En ook in politiek opzicht ging Hans Hulbosch in de leer bij zijn ritselende voorganger Jan Wolfs. In navolging van Wolfs meldde hij zich aan bij de partij Algemeen Belang. Hij werd bestuurslid van die partij en lid van de raadscommissie Inwonerszaken. Zijn grootste ambitie is ongetwijfeld om namens AB nog eens wethouder volkshuisvesting te worden, want dat heeft hij Jan Wolfs nog niet nagedaan.

Ina Houdini

In de commissie Algemene Zaken van januari kreeg wethouder Batenburg van de VVD het aan de stok met ProO omdat zij te laat de raad geïnformeerd zou hebben over de in 2015 sterk opgelopen huurschuld van de cultuurcentra van 400.000 naar 700.000 euro. Batenburg gaf een ontluisterd antwoord: 'Als u als raad daar zelf eerder om gevraagd zou hebben, had u natuurlijk eerder het antwoord gekregen'. *Batenburg rule the waves*. Of het nu om actieve informatieplicht gaat, om de zaak Cees van Elderen of om de bungelende PGB-wethouder. Het lijkt erop dat Ina Batenburg als een politiek goochelaar en boeienkoning door het leven kan gaan, mede omdat haar eigen VVD en AB haar kritikloos volgen. Ze lijkt hard op weg om na Jan Wolfs de nieuwe onderkoning van Oisterwijk te worden.

Wethouder Ina Batenburg-van Veen is een politiek dier met vele levens. Reeds op twintigjarige leeftijd werd ze lid van de VVD. Een jaar later was ze al secretaris van de VVD-afdeling Mijnsheerenland. In 1987 verhuisde ze met haar man Piet van Heerjansdam naar Barendrecht, waar zij in 1991 penningmeester van de VVD-afdeling Barendrecht werd. In 1992 trad ze toe tot de steunfractie en vanaf 1994 kwam ze daar in de gemeenteraad en werd er ook fractievoorzitter.

Een politica die dus gepokt en gemazeld is. Haar leerschool was Barendrecht, de gemeente waaruit de VVD-Oisterwijk al sedert jaren zijn fractievoorzitters pleegt te rekruteren (ook Gerrit Pijpers kwam uit Barendrecht). Meteen na haar verkiezing in de gemeenteraad van Barendrecht liet Ina merken dat ze niet voor de poes was. Toen PvdA-raadslid Dirk Vermaat haar aanviel vanwege het feit dat ze in de verkiezingsstrijd zou zijn meegelift op het succes van haar man (die als voorzitter van de bewonersvereniging Barendrecht-Oost zich populair maakte in Barendrecht door te pleiten voor ondertunneling of overkapping van de Betuwelijn en de HSL) beet Ina Batenburg de PvdA'er toe: 'Misschien dat bij de PvdA vrouwen zich voor het karretje van hun man laten spannen, maar bij de VVD kunnen vrouwen zelfstandig handelen en denken'. Desondanks liep ze in 2008 toch braaf achter haar man Piet aan naar Brabant, toen deze benoemd werd tot directeur van het Catharina-ziekenhuis in Eindhoven. Ina mocht wel bepalen welk woonhuis er gekocht werd. En dus kwamen de Batenburgs in villadorp Oisterwijk te wonen.

Tijdens de verkiezingen van 1994 profileerde de VVD in Barendrecht zich als 'de leefbaren van Barendrecht'. In de nacht voor de verkiezingen werden aan de deuren van de huizen in Barendrecht linten gehangen met de opdruk 'Stem VVD voor een leefbaar Barendrecht'. Zonder de overkapping van het spoor dreigde een groot deel van Barendrecht onleefbaar te worden. Met die populistische actie en haar felle uitvallen naar linkse raadsleden vestigde Ina Batenburg haar image als 'Iron Lady' reeds in Barendrecht. Ze was in 1993 in de raad gekomen met een ongekend aantal voorkeurstemmen, te zamen goed voor twee raadszetels. De VVD groeide dan ook van 3 naar 6 zetels en werd er voor het eerst de grootste fractie. Ook tijdens de verkiezingen van 1998, 2002 en 2006 kreeg Ina heel veel voorkeurstemmen, mede daardoor bleef de VVD in Barendrecht de grootste fractie.

Toch was het niet enkel goud wat er blonk. Toen Batenburg in 2005 de vertrouwenscommissie mocht voorzitten die de nieuwe burgemeester van Barendrecht moest selecteren, veroorzaakte de burgemeesterskeuze een heuse rel. Er werd een SGP'er verkozen, een partij die niet bepaald vrouwvriendelijke denkbeelden heeft. Actievoerders lieten zelfs een vliegtuigje rondvliegen met de tekst 'Democratie ja, fundamentalisme nee'.

Het raadswerk had voor het gezin Batenburg ook een keerzijde. De VVD-fractievoorzitter van Barendrecht besteedde er in zijn afscheidspeech veel ruimte aan: 'Ina en Piet zien elkaar deze tijd nauwelijks. Piet moet vroeg weg naar Eindhoven en komt pas rond half acht thuis. Er zijn weken dat zij niet samen eten. Ook de kinderen, Siemkje, Pieter en Charlotte hebben meer kant en klaar maaltijden moeten eten, dan goed voor hen is'. Bloemen bij haar afscheid in Barendrecht kreeg Ina niet. Volgens de fractievoorzitter omdat ze veel te druk was met inpakken voor de verhuizing naar Oisterwijk. Hij beloofde het goed te maken later bij het afscheid 'in een achterkamertje in de buurt van Oisterwijk'. Dus toen was er al een achterkamertje in huize Batenburg waar de VVD belangrijke politieke besluiten nam. Een achterkamertje waar een journalist van Oisterwijk Nieuws van Ina niet over mocht schrijven omdat het privé was. Zou Ina ook zo'n houding hebben aangenomen tegen haar fractievoorzitter uit Barendrecht, die bij haar afscheid toch veel meer onthullingen over haar privéleven deed?

Ina Batenburg is niet de bestuurder van de megalomane plannen. Ze straalt een landelijk conservatisme uit dat past in de Engelse Tory-politiek. Zo maakte ze zich grote zorgen over de uitbreiding van het centrum van Barendrecht. 'Ik ben bang dat Barendrecht haar eigen karakter zal verliezen. Dat we net zo'n centrum krijgen als er zo veel zijn: zielloos, karakterloos, sfeerloos. En dat het een financiële molensteen blijkt te zijn. Ik vraag me af of de bevolking er op zit te wachten dat het hele centrum op de schop gaat'. Wederom een politieke uitspraak die een mengsel is van conservatisme, populisme en de VVD-zuinigheid als het om overheidsuitgaven gaat.

De officiële opening van de Betuweroute door de koningin noemt ze het hoogtepunt in haar politieke loopbaan. 'Als het voor Barendrecht niet zo was opgelost, dan was het onleefbaar geworden'. Ikzelf voel me vooral Nederlander. Maar ik voel me zeer nauw verbonden met Barendrecht. Meer dan met andere plaatsen waar ik heb gewoond'.

Ina is een raspolitica, ze weet het populisme van AB te verbinden met de conservatieve stroming van de VVD. Ze is lokaal een waardig navolger van Hans Wiegel. En qua bezuinigingen steekt ze Thatcher naar de kroon. Waar Thatcher de gratis schoolmelk afschafte, lijkt Ina in staat om de poten onder cultureel Oisterwijk weg te zagen. De progressieven in Oisterwijk zullen nog een harde dobber hebben aan deze Oisterwijkse *milk snatcher*.

Kop van de Lind behoort bij Oisterwijkse identiteit

De Kop van de Lind staat ter discussie. Er zijn plannen tot verharding om kermis, festivals en ijsbaan beter mogelijk te maken. Maar vanuit de natuurorganisaties en heemkunde is fel protest. Een groene Lind is kenmerkend voor Oisterwijk. Vroeger heette de Kop van de Lind het Lindeplein. Logisch, want de eeuwenoude Lindeboom is het markante 'middelpunt'. Maar er werd ook wel gesproken over Marktveld, want dit gebied was ook toen al het economisch kloppend hart van Oisterwijk. Economie en ecologie, het blijft een moeizame relatie.

Onder de economisch vooruitstrevende burgemeester Verwiel, die het toerisme wil promoten, worden groen en economie op een nieuwe manier verbonden. De markt wordt verbannen naar de paadjes die uitkomen op De Lind. Wat resteert is een Lindeplein als grastapijt waarop de jeugd stoeit en ravot. De vrouwen halen er water uit de dorpspomp. Jaarlijks vindt in de zomer op het Lindeplein nog wel de kermis plaats en ook voor de Mariaprocessie is er plek. Burgemeester Verwiel drukt echter steeds meer zijn stempel op het plein. Er verschijnen in 1929 hoge palmen en laurieren in grote groene kuipen. Bloemperkjes en paden worden aangelegd door arbeiders onder leiding van architect Bernard Vriens. Dat gebeurt allemaal nadat in oktober 1928 op voorstel van B&W de gemeenteraad

besloot tot verfraaiing van het Lindeplein. Een krediet van 3000 gulden wordt beschikbaar gesteld, waaruit ook een nieuwe kiosk gebouwd moet worden. Het ontwerp van het nieuwe Lindeplein geschiedt niet door zo maar iemand. Nee, burgemeester Verwiel nodigt de bekende Amsterdamse architect A.A. Kok, tevens secretaris van de bond Heemschut, uit een ontwerp te maken. De gemeenteraad gaat in november 1928 akkoord met de opdracht, hoewel er wel raadsleden bij zijn die het allemaal een beetje duur vinden. De aanbesteding van de kiosk gaat in januari 1929 voor 2000 gulden naar aannemer J. Smulders. De oude kiosk wordt afgebroken en opnieuw opgebouwd op een terrein van schoenfabrikant Janus Roosen aan de Gemullehoekenweg. Daar zal harmonievereniging De Kunstkring er nog enige tijd gebruik van maken. Op 18 mei 1929 is de officiële opening van de nieuwe kiosk op het Lindeplein door de Oisterwijkse muziek- en zangverenigingen (Asterius, Zang en Vriendschap en Kunstkring).

De *Nieuwe Tilburgsche Courant* prijst het gemeentebestuur dat het de nieuwe tijd verstaat en werkt aan een 'mooi Oisterwijk'. Maar, zo vraagt de krant zich af, is het niet zonde dat straks in de kermistijd al dat mooie weer vertrapt en vernield wordt. Daarop volgt in augustus 1929 een discussie in de raad over de kermis op het Lindeplein. B&W hebben voor bijna alles een oplossing, de stoomcarroussel kan voor het gemeentehuis, het enige probleem is een tweede danstent. De arbeidersraadsleden zijn sceptisch, ze hechten blijkbaar zeer aan de kermisattracties. In de volksmond krijgt de burgemeester veel kritiek en wordt een voorstelling van zaken gegeven alsof hij alleen verantwoordelijk is voor de afbreuk aan de kermis. Verwiel wijst er fijntjes op dat de raad al eerder een uitspraak heeft gedaan in die richting. Met de hakken over de sloot krijgt hij een meerderheid van de raad achter zich. Het voorstel om de kermis van het Lindeplein te weren met ingang van 1930 wordt met 6 tegen 5 stemmen aangenomen. Voortaan zal de kermis op de straatweg op De Lind opgebouwd moeten worden.

Verwiel stelt dat er geen sprake is van kermis pesten maar dat het de bedoeling is te komen op termijn tot een fraaier Lindeplein. In oktober 1929 wordt een fontein op het Lindeplein in gebruik genomen die 's avonds in een zee van licht te zien is. Dit alles ter ere van de ingebruikname van de waterleiding en elektriciteitsvoorziening. Het Lindeplein staat zo symbool voor de vooruitgang van Oisterwijk. De Tilburgse krant jubelt: het Lindeplein is een 'lusttuin' die zijn weerga niet vindt in de omgeving. Het symboliseert 'mooi Oisterwijk'. De toerist en niet de kermisbezoeker komt op de eerste plaats. Het vreemdelingenbezoek stijgt. Verwiels moderniseringspoging heeft succes. Op 15 augustus 1933 om 21.00 uur is de kiosk op het Lindeplein de plaats waar ter gelegenheid van 25 jaar VVV en middenstandsbond (toerisme en lokale economie hebben elkaar gevonden) door Zang en Vriendschap voor de eerste keer het Oisterwijkse volkslied ten gehore wordt gebracht. Oisterwijkse identiteit en Lindeplein zijn nauw met elkander verbonden. De gemeenteraad zal moeten beseffen dat zoiets niet zo maar te grabbel gegooid kan worden.

Burrie's Kèk op Oisterwèk

Ons Oisterwijk

Er waart een spook door Oisterwijk, het spook van het geheime genootschap 'Ons Oisterwijk'. Voormannen daarvan blijken Harrie Marsé en Peter Dirks te zijn, met op de achtergrond wethouder Peter Smit. De heren zijn prominente leden van Algemeen Belang (Marsé en Smit) of tenminste sympathisant (Dirks). Peter Dirks is bovendien gangmaker van de actiegroep die de gemeente Haaren bij Oisterwijk wil voegen. Het past allemaal in het AB-denken om de lokale gemeenschap te versterken tegenover de boze buitenwereld van de provinciale, nationale en internationale politiek. Het zijn geen wereldburgers. Ze maken zich druk over een raadslid dat zijn buurman een parkeerplaats biedt bij een burenruzie over het bestemmingsplan. Het niveau van de raadsleden is zo langzamerhand bedroevend, het lijkt erop dat elke willekeurige buurt of straat die in verzet komt bij deze raad een gewillig gehoor vindt. Heeft de

raad eigenlijk nog wel een lange termijn visie? En waar blijft het algemeen belang? Ik moet zeggen dat de aankondiging van Martien Mathijssen dat hij met het raadswerk op termijn gaat stoppen bij mij wel een paar traantjes teweeg heeft gebracht. Kijk, bij Martien was in elk geval duidelijk hoe hij politiek opereert. Hij vertelde aan iedereen die het maar wilde weten of niet dat hij als wethouder 's morgens eerst zijn dochter naar het gemeentekantoor dirigeerde om haar de e-mails te laten ophalen, zodat hij die kon lezen. Maar dit geheime genootschap functioneert een stuk ondoorzichtiger. Wat moeten wij met die boeren uit Haaren? Ja, ik snap AB en VVD wel die zien in die boeren stemvee dat door opperboer Wim Vugts uit Haaren in megastallen bijeengebracht wordt en op een presenteerblaadje aangeboden aan AB, VVD en CDA. Maar elke financieel bewuste VVD'er zou toch moeten inzien dat we met het Haarense ambtenarenapparaat, Vugts en het grootseminarie Haarendael erbij enkel financiële molenstenen om de nek krijgen. Ik overweeg me aan te melden bij Ons Oisterwijk om dan met een coup te bewerkstelligen dat die actiegroep doet wat ze zegt, namelijk opkomen voor Oisterwijk. Laten we Haaren snel vergeten en als boer Ruud doordramt mag hij of terug naar Haaren of dreigen we hem en zijn stemvee uit te zetten naar Ter Apel.

Burrie

Volg de RRT en Burrie ook op Twitter:

<http://twitter.com/rooieroepoeter>

<http://twitter.com/Burrie>